

Musikpaviljongen under punschens tid

STOCKHOLM: STRÖMPARTERREN OCH NORRA BLASIEHOLMSHAMNEN.

forskade vidare och skrev sedan ned berättelsen som infördes i Svenska Dagbladet.

Vi återger i förkortad form innehållet i berättelsen.

Som ett smycke mitt i Strömmen Strömparterren öppnade för allmänheten under 1830-talet och ligger som ett smycke i Strömmen vid Norrbro och slottet. Kring förra sekelskiftet fick Strömparterren en renässans och det växte fram en ny underhållningsform, den litterära kabaren, i musikpaviljongen vars

Av medlemmen Inga Hollstrand har föreningen fått några bilder, klipp och noteringar som hon fått efter Barbro Vendelfelt, 1915-2004, som var bibliotekarie till yrket och vistades mycket på Dalarö.

Hon fattade intresse för en vacker musikpaviljong som en gång stod på Strömparterren vid Strömmen i centrala Stockholm och ville veta vart den tagit vägen. Ingen kunde hjälpa henne, skriver hon i sina noteringar ...”ej KB; ej Stads-museet, etc.”

Först när hon fick tag i nytryck av några sekelskiftesvykort som gjordes till Dalarös 350-årsfirande klarnade det. Där återfanns på ett foto paviljongen vid Hotellbryggan på Dalarö! Hon

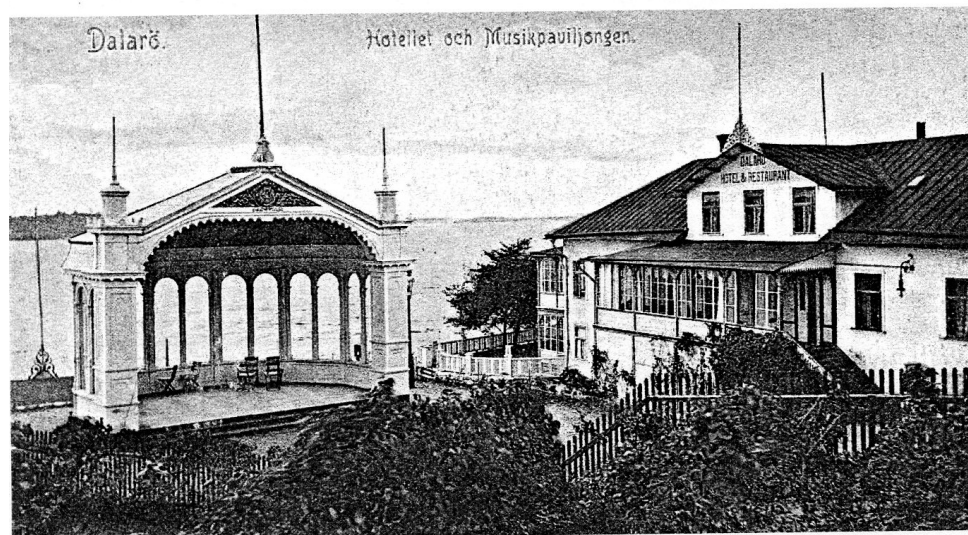

CALORIC PUNSCH TORR OCH SÖT
J. L. LUNDBERG & Co, STOCKHOLM

Program för musikerna vid Hufvudrestauranten kl. 9-8
sent 9-11 se sid. 6.
Begär alltid
SVENSKT skrif- och postpapper
från FINBRUKEN, Stockholm

Programblad från stockholmsutställningen 1909.
Paviljongen på galärens akterdäck, uppe till vänster.

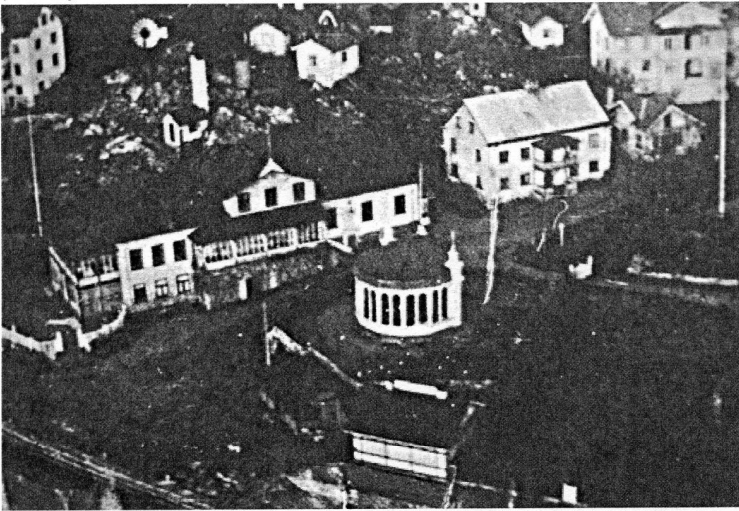
Musikpaviljongen revs på 1920-talet.

baksida vette mot Grand Hotel.

Men situationen förändrades när den Österrikiska gossorkestern slutade spela där, spriträttigheterna drogs in 1907 och publiken svek.

Stockholmsutställningen

Musikpaviljongen var en graciös byggnad och såldes 1909 för att tjäna som musikestrad på serveringsbåten, musikgalären "Grannlåten", som låg förankrad utanför Djurgården under utställningssommaren.

Hotellbryggan innan paviljongen revs. En mindre paviljong uppfördes senare i hotellets trädgård.

Paviljongen såldes efteråt till Dalarö och transporterades dit på båt. Köparen var ägaren till Dalarö Hotell som då hette Karl Löfwander. Den placerades på området framför hotellet omgiven av en uteservering och blev ett uppskattat förlusteställe för Dalarös många sommargäster att sitta och lyssna till musik och dricka punsch!